

ΡΟΤ-ΡΟΥΡΙ.

— 'Ο μικρὸς Τοτὸς ἔχει ἓνα κουτί κουφέτα δῶρον τῆς πρωτοχρονιάς· ἡ μαμά του διὰ νὰ μὴ τὸν βλάψουν τῷ λέγει:

— Πρόσεχε, Τοτό, νὰ μὴ φᾶς γιατί εἶνε φαρμακευμένα.

— Ἀλλὰ μετὰ μίαν ὥραν εὐρίσκει τὸ κουτί ἄδειο.

— Μὰ δὲ σοῦ εἶπα, λέγει, πῶς ἦσαν φαρμακευμένα; δὲν φοβήθηκες νὰ μὴ ἀποθάνης;

— Μὰ ἔδωσα πρῶτα τοῦ Γηώργου κ' ἔφαγε, μαμάκα.

Κατὰ τὸν Τηλέγραφον ἐν Κυπριασίᾳ ἐκδίδεται ἡμερησίως ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἑρμάνης». Χαίρομεν μανθάνοντας ἔτι τόση εἶνε ἐν Ἑλλάδι ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Γάλλον ποιητὴν, καὶ ἀναμένομεν τὴν προσεχῆ ἐκδοσὶν ἐν Γαργαλιάνοις ἡμερησίως δ «Ρού-Βλάς», ἢ οἱ «Βυργράθοι».

Πρὸς τὴν εὐχαρίστησιν, ἣν μᾶς προξενεῖ ἡ ἀνωτέρω εἰδησις, ἀποδεικνύουσα τὴν βαθεῖαν πρόδοσιν ἐν τῇ νεωτέρᾳ φιλολογίᾳ τῶν ἐπαρχιωτῶν μόλις ἀνθαμιλλᾶται ἡ εὐχαρίστησις, ἣν αἰσθανόμεθα ἀναγινώσκοντες ἐν τῷ «Αἰῶνι» γλαφυρὰς ἀνταποκρίσεις ἐκ Κλαπατσούνας τῆς Κερπινῆς τῶν Καλαβρύτων.

Ἄν δ κ. Καλλιγᾶς δὲν ἐπεχειρεῖ νὰ ἰσάσῃ τὰ σκέλη τοῦ ραιβοῦ προὔπολογισμοῦ, δν δμως κατὰ δυστυχίαν τὸ νέον ἔτος πάλιν ραιβὸν θά εὔρη, ἂν δὲν ἀντέλεγεν δ κ. Δηληγιάννης, καὶ ἂν δὲν ἐρραπίζετο δ κ. Μάνδαλος, θὰ εἶχομεν ἀκόμη τὴν εὐτυχίαν ν' ἀκούομεν τὸν κ. Πηγάπουλον καὶ τὸν κ. Δουζίναν, νὰ βλέπωμεν τὰ ὀφθαλμοσκοπεῖα τοῦ Κυβερνήτου καὶ τοὺς μύστακας τοῦ κ. Στεφανίδου καὶ χθὲς τὸ ἑσπέρας περὶ ὥραν 9ην δὲν θὰ μᾶς ἄφινε νὰ ἑορτάσωμεν τὸν θάνατον τοῦ 82 ἢ ἐξῆς εἰκόνων: Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ βουλευτηρίου ὑπὸ τὸ ἀμυδρὸν φῶς τῶν λαμπτήρων θὰ ἐκινουνο αἱ κεφαλαὶ τῶν συμπολιτευομένων ἐν ἀλαλαγμῷ ζητούντων νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ἐπιψήφισιν τῶν νομοσχεδίων. Τὰ θρανία τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ ἦσαν γυμνά ὡς οὐλα γέροντος. Ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Σταδίου θ' ἀνέβαινε σύμμικτος θόρυβος τοῦ λαοῦ προπέμποντος τὸ θνησκον ἔτος. Ὁ κ. Δημητρακάκης θὰ εἰσέβαλεν ἐν τῇ αἰθούσῃ κρατῶν ἀγιοδοσιειάτικην βροχάναν, ἣς δ κρότος θὰ ἐξεκώ-

φαινε, προσεπιδοθηούσης καὶ τῆς φωνῆς του, τὸν κ. πρόεδρον καὶ θὰ τὸν ἰνᾶγκαζε νὰ λύσῃ τὴν συνεδρίασιν χρησιμεύουσα ὡς ἡ καλλιτέρα ἐνστασις περὶ μὴ ἀπαρτίας.

Ἡ ὁδὸς Ἑρμοῦ εἶχε περιβληθῆ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας τὴν ἑορτάσιμόν της περιβολῆν, οὐχὶ τὴν κατερρακωμένην ἐκείνην τῶν βασιλικῶν παρελάσεων, ἣτις ἀποτελεῖται ἀπὸ σιδόνας εὐλογιασμένων ἀντὶ σημαίων, ἀλλὰ ἐκείνην, δι' ἣς ὑποδεχομένη τὸ νέον ἔτος κοσμεῖ αὐτὴν ἡ φιλοκαλία τῶν ἐμπύρων της καὶ ἡ φιλαρέσκεια τῶν κυριῶν. Καὶ αἱ δύο αὗται κατορθόουν τὴν στενὴν αὐτὴν ὁδόν, τὴν κυριωτέραν καὶ μάλλον παρημελημένην τῶν Ἀθηνῶν, νὰ κίμουν ὡραίαν καὶ προκλητικὴν ὡς ὀδοδείκην, μ' ὄλην τὴν παχεῖαν λάσπην της, ἣτις ξεχειλίζει ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων της καὶ ζυμώνεται ἀπὸ τοὺς πόδας τῶν διαβατῶν, μ' ὄλους τοὺς ἐτοιμορρόπους οἰκίτους της καὶ τὸν ἐν τῷ μέσῳ βράχον τῆς Καπνικαρέας, ἐφ' οὗ προσκρούει τὸ κύμα τῶν περιπατητῶν.

Καὶ ἐνθρονίζεται ἡ ποίησις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς βιτρίνας τοῦ Μάιφαρτ καὶ τοῦ Χουτοπούλου, ἐντὸς τῶν σκιερῶν μυχῶν τῶν ἐμπορικῶν της, εἰς τὸν ποικίλον ἰδίως γυναικεῖον κόσμον, ὅστις πλημμυρεῖ αὐτὴν, σπινθηρίζουσα εἰς εἰκόνας, εἰς ἀνθη, εἰς τρίχαπτα, εἰς μορφάς, εἰς μικροτεχνήματα, εἰς πλαγγόνας εἰς πᾶν ὅ,τι ὡς δῶρον τῆς πρωτοχρονιάς δύναται νὰ προκαλέσῃ τὸν πόθον καὶ τὴν ἡδονὴν τῶν μικρῶν καὶ τῶν μεγάλων παιδίων. Ἡ ποίησις αὐτῇ τῆς πρωτοχρονιάς εἶχεν ἰδίως ἐνθρονισθῆ ἐντὸς τοῦ πολυδαϊδύλου καταστήματος τοῦ κ. Μάιφαρτ, περὶ 8 χθὲς ἐγένετο ἡ μεγαλειτέρα συνώθησις. Καὶ ἦν ἰδεῖν ἐκεῖ μέσα γάλλους στρατιώτας τοῦ 14'. αἰῶνος ἐπὶ τῆς αἰχμῆς τοῦ δόρατος αὐτῶν ὑψούντας λυχνίας πετρελαίου, καὶ κύνας μεγαλοσώμους, μπουλντὸκ ἢ μὲν ψ φυλάσσοντας τὴν εἴσοδον φανταστικῶν οἰκιῶν, ἀνθρωπάρια μικροσκοπικὰ ἀπὸ ὠν ἀνακύπτοντα, ἔρωτας, ἀγγέλους, γάτους, σαύρας, χίλια δυό. Καὶ ἦσαν αἱ βιτρίναι του καὶ ὄλον τὸ κατάστημά του θηριοτροφεῖον, χαρέμιον, παράδεισος. Ἐξωθεν ἄλλων καταστημάτων ἐκυμάτιζον τάπητες παχεῖς παχεῖς, ἀλλοῦ ἐξετίθεντο σωρεῖαι λαμοδετῶν, ὄρη πέλων, στιβάδες ὑποδημάτων καὶ ἐν μέσῳ ὄλων αὐτῶν ἐπηγαινοήρχετο τὸ πλῆθος φαειδρῶν, πυρρίζων, θορυβοῦν, καὶ σπεῦδον ὡς ἐκ πυρετοῦ νὰ ἀγοράσῃ, νὰ συλλέξῃ, νὰ ἀρπάξῃ ὅλα ἐκεῖνα τ' ἀντικείμενα διὰ νὰ ὑποδείξῃ τὸ νέον ἔτος ἢ νὰ προπέμψῃ τὸ ἀπερχόμενον.

Ὁ Βελέντζας ἀν ἐξημίωσε τὸ δημόσιον ἀφαιρέσας ἐκ ταμείου τῶν Θεῶν 841,000 φρ., ἐπλούτισεν δμως τὴν

χρονον σατυρικὴν καὶ δικαστικὴν φιλολογίαν διὰ μιᾶς ιδέας ὅτι ὁ ὑπερβάλλον πατριωτικὸς ζήλος ἀγεί εἰς ἀνάτιον σύγχυσιν τῶν φρενῶν. Τοῦτο μέχρι τοῦδε δύνάτο νὰ λεχθῆ μόνον διὰ τοῦς ἐρωτολήπτους, ἀλλ' ἤδη δύνάται εὐκολώτατα νὰ ἐφαρμωσθῆ ἐπὶ παντός, καὶ ἰδύνατο κἀλλιστα νὰ μεταβληθῆ ὁ πατριωτικὸς εἰς λωποδυτικὸν ζήλον, χωρὶς ν' ἀλλοιωθῆ τὸ παράπαν ἡ ἐτυμηγορία τῶν κ.κ. ἐνόρκων.

MIC — MAC.

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΝ ΤΩ ΓΟΥΔΙ

Κατήλθεν εἰς πύλας Ἄδου ὁ Πρωθυπουργὸς μας, γενναῖος καὶ ἀτρόμητος, διὰ νὰ δεῖξῃ ἴσα ἴσα εἰς τὸν κόσμον ὅτι δὲν φοβεῖται. Καὶ εἰσήλθεν καὶ ἐξήλθεν τῷ ὄντι ἀλώθητος.

Πῶς ἐξήγησαν, νομίζετε, τὸ θαῦμα τοῦτο μερικοὶ ἐχθροὶ του; Εἶπον ὅτι ἐπειδὴ εἶνε κατηραμένος δὲν τὸν πιάνει ἡ εὐλογία.

Καὶ ἄλλοι πάλιν μαθόντες ὅτι μετέβη εἰς Γουδί ἠυχήθησαν οἱ ἀσπλαγχνοὶ νὰ μὴ ἐπενέλθῃ γρήγορα. Ἐλησμόνησαν ὅτι ἦτο ἐμβολιασμένος μετ' ἑπιχυμῶν «Ὁρας» καὶ «Παλιγγενεσίας»

Καὶ ἕτεροι πάλιν ἰδοὺ τί διέδωκαν.

Ὅτι μετέβη ἐπίτηδες εἰς Γουδί διὰ νὰ μὴ τὸν προσεγγίσουν ἐκ φόβου κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας οἱ λίαν ἐνοχλητικοὶ θεοση-
ραι βουλευταὶ !!

ΟΛΟΙΠΟΡΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. — Α'. Οἱ σεισμοὶ τῆς Χίου. — Β'. Ἡ στρατιωτικὴ κατάληψις Ἄρτης καὶ Θεσσαλίας ὑπὸ Σπυριδωνοῦ κ. Παγανέλη. — Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶνε ἐν θετικῶν σημείων προόδου ἐν τῇ νεωτέρᾳ, ἡμῶν φιλολογίᾳ. Εἶνε προσωπικαὶ ἐντυπώσεις νέου εὐφυοῦς καὶ λογίου, ἐκτεθειμέναι ὅτ' ὕψους γλαφυροῦ ἀμα καὶ σαφούς. Ὁ συγγραφεὺς τῶν σημειώσεων φαίνεται κἀτοχὸς σπουδαίων

συγγραφικῶν πλεονεκτημάτων, τοῦ ἔρωτος τῆς ἀληθείας, τῆς γλαφυρότητος, τῆς εὐχερίας περὶ τὸ γράφειν. Αἱ εἰκόνες αὐτοῦ εἶνε παραστατικαὶ λίαν. Εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς καταστροφῆς τῆς Χίου, παρίστασθε μετ' αὐτοῦ ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ἀκριβείᾳ εἰς ὄλον ἐκεῖνο τὸ φοβερὸν δράμα, χωρὶς οὔτε τὴν παραμικρὰν νὰ παρατηρήσητε ὑπερβολὴν εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν γεγονότων ἢ εἰς τὴν ἐκφρασιν τῶν ἐντυπώσεων. Εἰς τὸ μέρος εἰς ὃ ὁ συγγραφεὺς ἀφηγεῖται τὰ τῆς στρατιωτικῆς κατάληψεως Ἄρτης καὶ Θεσσαλίας, δίδει ἡμῖν μετὰ τῆς αὐτῆς τέχνης ἀκριβεῖς περὶ πλείστων ἀντικειμένων πληροφορίας, καὶ ἐν γένει παρίστησι ζωηρὰν σκιαγραφίαν τῶν χωρῶν ἐκείνων. Ὁ κ. Παγανέλης κατορθώνει νὰ εἶνε ἀκριβής, σπουδαῖος, ἐνῶ εἶνε συνάμα γλαφυρὸς καὶ οὕτως εἰπεῖν προσιτὸς εἰς τοὺς πολλοὺς ἀναγνώστας. Εἶνε ἐν τῇ βίβλῳ ταύτῃ καλὸς τύπος ἀνταποκριτοῦ ἐφημερίδος κατὰ τὴν ἀγγλοσαξωνικὴν τοῦ εἰ-
δους τούτου τῆς φιλολογίας ἔννοιαν.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

Α'.

Λένε πῶς οἱ Τιτᾶνες τὰ βουνὰ
Ἐβάνανε τὸ ἕνα ἐπάνω 'ς τᾶλλο,
Ἐ τὸν οὐρανὸν νὰ φθάσουνε, γιὰ νὰ
Πετᾶξουνε τὸ Δία τὸ μεγάλο.
Ἄν ἦτανε νὰ ζοῦνε τώρα δὲ,
Κ' ἦτοσαν νὰ χερσέφουν τὸ πᾶντο, ἦτοσαν νὰ
Τοὺς ἐφθάνε, τοῦ μᾶκρου καὶ τοῦ φάρδου,
Νὰ βάλουνε τὴ μύτη τοῦ Λομδάρδου.

Β'.

Πλούσιος χωρὶς κόπο ἀν νὰ γένης
Θέλης, μὴ τί νὰ κέρμης ἀπορήσης.
Κύτταξε τὸ Ταμεῖο νὰ σκουπίσης ....
Κι' ἀν δῆς 'ς τὰ δικαστήρια πῶς 'ντένεις,
Πλήρωσε δύο-τρεῖς νὰ ποῦν, 'ς τὴ χρεῖα,
Πῶς ἦσουνε ζουρλὸς γιὰ ἐλευθερία ....
Καὶ ἔτσι, ἀπὸ κλέφτης καὶ προδότης,
Γένεσαι Ἀριστέτης, πατριώτης.
(Ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ).

Γ'.

Ἐπέθανε ἡ δύστηχη ἡ Ἑλένη!
Μὰ ἀγκαλὰ καὶ αἰώνια θὰ σιωπαίνῃ;
Ποτὲ τόσο πολὺ δὲν θὰ σιωπήσῃ.
Ὅσο ἐδῶ 'ς τὴ γῆ ἔχει μιλίαιμι ...

Δ'.

Ψάλλεις δεξιὰ ζερβιά, ὅτι σοῦ τύχη,
Σκουλήρικα, ἀητούς, πεζέμβρι, Μάϊ ...
Πάψε ἡ συλλαβὰς δὲν εἶνε στίχοι,
Σέρνετ' ἡ χελώνη, δὲν πετάει ...
ΑΔΟΓΙΗΣ.